

7049
سجدة الالهية
SIA

أَيُّهَا الْبَيَّارُ لِيَسْحَرَ الشَّعْرُ لِحْمِ

مجنبة المتقين

١٠

تَقِيْدُ النَّبَاِ الْيَقِيْنِ

لا بى الافضل ميرنياز اللى بى الحاروق

کتابخانه

قد طبع فی مطبع عثمان پریس جامع مسجد

[illegible]

قال السيد بکر بن شهاب: قال بقاء

١٠٠
 في المصراع الثاني من البيت استعار بان العذراء هي التي تسلم على بنت قريظة
 كما يراءى لغيره وان تجهموا لم وكان من شأنها ان لا يجرى بيديها ولا فان
 اجابت برد السلام لاحد من العشاق فذلك غايته وهو ربه ونهاية مسؤله وفدائه
 الشاعر عنه الى ما دونه ولا يخفى على اولى البصائر ما في البيت من فلة الاختصاص
 بسان الحبيبه ولو قال (وان ترفعوا ابصاركم لسلامها مع النواويل في سلامها) كان
 احسن مما قاله لو قال (خذوا الحذر ان تطوفوا بحياها) وان يهدفوا اكدكم لسلامها
 وكان موقفا مسجدا اي شرفا بان القبول واجب عليه من الاستدراج بريم القبول
 قوله (واجري جياذي بين عشاق حنما) الى ان ارى قدحى معلى استهماها
 مغدوت لان المصراع الثاني من البيت في اوله اقسام الليل مندرج تحت عدم التوافق
 لان الاولى تقتضيان يكون السبق لخيال احد من اجري جواده في ميدان الشوق وبين

في هذا الكتاب ما عدا ما من البيان والبهمة من البيان واسرار عينا
 ذير الايمان بهما انه جل ان يدرك كنهه انش ولا جنة او ذلك مقرب
 وان حلق بمنحى التعرفان في فضاء القدس والبرهان وهو السلام بل هو الجنان
 وحفابق الكبان ونشكره على ما اسبغ علينا من النعم واذال مناعنا عن عينا من
 النعم ويصلح نسيم على من ارسله الله رحمة العالمين وجلاء لنا من النيبين امام الله
 وعلى امة الطاهرين وامته اياه اولى الهداية اجمعين هو جده فانه قد نشر
 في هذه الايام على فصيحة النشوء ما اذيب لفاضل الجهد والارباب كما قال السيد
 ابو بكر بن كثير باب العلوي طال يتاوه ^{ها} بالنبأ الباقين في مدح امير المؤمنين
 فامهنة المنظر زها الطيوان صبت بلاغتها ونكبت عن ذكواله واقب جنانا
 فرت في حرا عند طالعها او جدمها كما قيل حسنة النظام بنديرة الانبياء
 الاشياء من اسم امير دولة وعن سبك المعاني في قوالها لا لفاظ كما ينادى الله الامم
 متنوعة في ربه مني نظوا التنقيد والبسم بها حال التبريد فياءت محمد فله كما يقتضي
 لجال اما سفر فيها عن خرائد البواعة الخيال يستروح بها المصانع الشعراء ويحكي

(مها سنها تاني تبرجها على : سوى خير خلق الله خير امامها) لكن مستحنا ومن
التبعات مثما كما لا يخفى على من له ادنى دربة في اشعار العرب ارتضع من لبان اللفظ
قوله (على اخي المختار ناصر دينه : وملمته يصوبها وامامها) في نظر فان
الشاعر ارقى بلفظ المختار وليرى من هو ولا بد منه لان لا يتبسر معنى الفاعل والمفعول
وما عدا ذلك انه ليس يعلم للنبي محمد وان كان وصعاله ولو قال -
(على اخي الهادي النبي محمد : وناصره في الحرب حال احتدامها) كان خيرا ولم
يلق ضيرا لان المقام مما يقتضيه التمجيد بحقيقة المختار ليزداد بذلك فضل الممدوح
وشرفه حيث ان اخوة من عمه ونخته وخليفته -

قوله (ابي الحسن الكرار في كل ما قط : مبدد شوس الكفر نقاف هامها
غير متم لما في المصواع الاولى فان الكرار فيها يفتضح المكو عليه ليرتقى كما لا والمصراع الثاني
مستقلة بنفسها ولو وضع فيها موضع نقاف هامها (فلاق هامها) كان انصحا واصلح ولو قال
(ابي الحسن الكرار في كل ما قط : على روس جند الشرك فلاق هامها) كان جبرا
لقبح الكرار شافها لصدور الاحرام لو اراد ان يزيد لزاد كما اقول -

مبدد شوس الكفر والباسل الذي : به تم للعلياء حد حسامها
قوله (فبات على في فراش محمد : ليتباع ما تهذي به في سوامها) غير مفتخر به
لما في المصراع الثانية من اتباع الهذيان في سوامها واولا ليجو بدل يجناع او غير
المعنى واتى بها يفخر به في الجنب الممدوح بحيث لو قال -
(فبات على في فراش محمد : ليسقى فراش النار كاس حماتها) كان مفتخر الممدوح

اجراء الجياد والقاء القداح ^{ببيت} ^{ببيت} فتمت فيها الثانية وان كانت تنتر شمع بنفحة من المقصود
 خازن ^{ببيت} ^{ببيت} تنقضي الثانية ^{ببيت} ^{ببيت} واجرى جيادي بين عشاق حسنها ^{ببيت} ^{ببيت} الى ان ارجى محلى هيامها
 فكان مطمئنا لادى الالبصار وبيت التشبيه من الاشعار - لان المصراع الثاني من البيت
 قد وافقت الاولى حينئذ لما فيها من ذكر الخيل ومجئها ^{ببيت} ^{ببيت} هو السابق من الخيل العشرة
 يوم العار - ولو نظم المصنف البيت على معنى المصراع الثانية وقال -

غانما ^{ببيت} ^{ببيت} والقيت سمى في مقام اول الهوى ^{ببيت} ^{ببيت} فما ان اتى الام على استهماها ^{ببيت} ^{ببيت} كان من التبع سائما في الفؤاد

قوله (فما السحر الا من سقيم جفونها ولا السكر الا من مروق جامها
 مغل بالمعنى لانه يفصح بان السحر ما خوذ من سقم الجفون ولم يذهب اليه شاعر ولو قال
 (فما السحر الا من نفاثة لمخظها ولا السكر الا من مروق جامها
 لمحلى في العين وملا في الفم لان النفاثة الشيء المفقوظ من فم او لمخظ يقال نفث
 السحر ومنه النفاثات في العقد ونفاثة السوا الفخيم قد بلغ البيت شدة واستمر
 على عرش البلاغة - وصيغ من مقضى الحال باكمل صياغة -

قوله (محاسنها الفراء عين محاسن الوصى قويع الحرب حال احتدامها
 مستهجن وهو مبالغ لان الشاعر جعل محاسن الممدوح عين محاسن المرأة المشبه بها
 وبهيات ان يشبه الجنب الممدوح بمحاسن ناقصات العقل مخضبات الانامل
 وناهيك قول امرئيم (رب انى وضعتى انى) مميزاتا بين الرجال وبين ربات الحال
 وان بلغت في المحاسن اقصى ما - وسلب العقول والنفوس منهاها ولو قال -

ولكن انصاحه تبادوا ووضع هرعدو جوارحه واسرأوا هزمهم اجبت منه راحة غير
 مضرة به لا تشقها العرب العاربة وثمة بينهما من الرضا قع لاد باء
 قوله (ولما قضى مختاراً بنفسه نفوس كثير رغبه في التقامها)
 غير ما عرب ممن قضى فيه ركن المختار بل غلبه اليه ان لو قال (وما مضى خيرا لانه
 لنفسه) لكان خيرا منه .

قوله (ما احب سباني هجر) نعم واما والله اذكر ان اموه (فد من وجهين
 احدهما ان يكون موضع بلى في جوارح الغير - والثاني انما فتر شي الى نفسه) (انها)
 ولو قال (بلى وهما في الخلق اذ لم يراهما) كان صحيحا في معنى ولو جاز مصرع الاولى منه
 بقوله (نفسهم الورى في المشركين او امه) : وفقا في الجواب بسبب قائله
 (بلى وهما والله اصفي انامه) : البير وان كيدا وخير كرامها (كل حسن جودا من
 قوله (صغار معاني الرضا تملأ النصارى ففسد اي حيرة ارجح لضحاها)
 ليس صحيحا كقوله (المقام لما في ذن توصيف لعالى بملائتها الفضاء وضمائتها وصغرها
 وكبرها وذلك مما لا يستحسن الا اذا فرغت العالى في قوالب المذنب لفظا او نقالا -

(مذنب هو من الوصف صغرها) نجل عدو الاوهام دون ضمائها) لكان هو تمكنا
 من قلب انصاحه - مبرج اي مدح - من الرضا لانه ولو اراد ان يبنى على قوله
 (فسد اي حد) بيتا يفتق بوزن عن غيرة مواهب الممدوح لقال -
 (يضيق الفضا عن بعض فيضان راحته - ففسد اي حد جامع لجماعها)

وَجَعَلَهَا عَتَبًا وَتَوَاتُرًا بَيْنَهُ وَتَنَزُّلاً لِّلْمُتَّقِينَ بِذَوِي الْأَرْكَانِ ذَوِي الْأَضْمَانِ
 قَوْلُهُ (وَجَعَلَهَا عَتَبًا وَتَوَاتُرًا) بَانَ أَمَامَهَا فِي سُلَى الْفَرْشِ مَا قِيَمَ صَرِيحٌ زَوَامِيهَا (مَجْمُوشٌ
 بِضَرِيحٍ فِي الْمَصْرَاعِ الثَّانِيَةِ مِنَ الْبَيْتِ لِأَنَّهُ مَطْعُومٌ لَا يَشْرَبُ فِي الْمَقَامِ يَقْتَضِي الْمَشْرُوبَ
 لَا الْمَطْعُومَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى هُمْ مِنْ ضَرِيحٍ لَا يَشْرَبُونَ لَا يَفْنَى مِنْ جُوعٍ وَلَوْ قَالُوا (نَقِيعٌ) مَوْضِعٌ
 ضَرِيحٌ كَانَ سَامِلًا لَانِ النَّقِيعُ مَا يَشْرَبُ مِنَ الْأَشْيَاءِ وَغَيْرِهَا -

قَوْلُهُ (تَذُوبٌ عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِ قُلُوبُهَا) اسْمٌ وَتَرْتِيهَا بَعْضُ بِنَامِهَا (عَبِيٌّ عَنْ
 مَعْنَى رِبْنَامِهَا) لِأَنَّ الْبِنَامَ لَيْسَ بِفِيضٍ عَرَفِيٍّ فَضْلًا أَنْ يَعْضَّ - وَأَنْ كَانَ ذَلِكَ
 بِنَامًا لِبِنَامًا فَهُوَ صَحِيحٌ الْمَعْنَى غُلَطُ الْوُيُ لَأَنَّ الْقَصِيدَةَ مِيمِيَّةٌ لَا نُونِيَّةٌ وَإِذَا كَانَ
 يَجُوزُ فِي الشَّعْرِ مِثْلُ هَذَا التَّنْصِيرِ لِضَرُورَةٍ فَذَلِكَ لَمْ أَقِفْ عَلَيْهِ كَتَبْتُ الْقَوْمَ - وَكَانَ لَهُ أَنْ يَقُولَ

(تَذُوبٌ عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِ قُلُوبُهَا) اسْمٌ وَتَرْتِيهَا بِظَرْفٍ كَلَامُهَا
 قَوْلُهُ (حَصُونُ حِصَانِ الْفَرَجِ كَانَ بِسَيْفِهِ) كَمَا قِيلَ اقْوَاهَا وَفَضْخَتَاهَا
 مَسْرُوقُ الْمَعْنَى فِي الْأَوَّلَى مِنْ قَوْلِ أَبِي الْحَدِيدِ الْمَعْتَرَى حَيْثُ قَالَ (حَصُونُ حِصَانِ
 الْفَرَجِ حِمَى تَبَرَّجَتْ) وَتَمَامُهُ وَمَا كُلُّهُ مَصْنَعُ الْجَزَارَةِ مَرْكُوبٌ وَكَلَامُ الْمَعْتَرَى
 أَيْ مَعْنَى مِنْ كَلَامِ الشَّاعِرِ أَكْرَمُ صَوْنًا لِلْحِصْنَاتِ الْخَوَادِرِ وَالْمَصْرَاعِ الثَّانِيَةِ غَيْرِ
 وَاجِبٌ لِلَّهِ إِذَا ذَكَرْنَا فِيهَا أَفْضَاهَا مَوْضِعَ اقْوَاهَا كَانَ أَفْضَحَ فِي هَذَا حَرْفِ الشَّاعِرِ
 قَوْلُهُ (تَقْدُمُ أَذْفَرُ الْجَاهِرِ وَابْرِي) لِسَفْكَ دَمِ الْأَعْدَاءِ وَشَلْلِهَا مَهَا
 يَنْشُرُ عَنْ طَيْبِ الْقَوْمِ بَعْدَ الْبِدْوِيَّةِ بِذِكْرِ شَلِّ الْهَامِ إِذَا شَلَّ وَأَنْ كَانَ لَهُ مَعْنَى بِالْمَقَامِ

بفضل تعالی جل جلاله و حسن توفیق موسوم به

و منور

در مقام حصار تبارخ غره ماه و جمادی الثانی ۱۲۹۶ از یزدین پور

لكان موقوف النظر للشعراء . موقفاً إليه للأدباء
 نتمجد الله وعونه والصلوة والسلام
 على رسوله محمد وآله واصحابه
 اجمعين

باب فهم و فرستادن و کسب علم
 ایچداوند که از الما نویسی بهره یابند و بی این مختصم
 نسخه مارا بخوانند در باب قوشحات
 و عرضه اشتها می نویسند مکتوب اول
 ای مال کونین مظهر الله تعالی کترین نسخه است شریف
 و رنشات بدکی و قدیم تسلیمات پرتند کی عمرو
 این محال مقرون بحجرت و مرده صحت و سلامت
 و روز خوانان و جویات غایت ارضی شماره رسا
 سر فراز و ممتاز ساخت امید که از روی غایات بیایا
 فرز میفرموده باشند که طمینان خاطر نیازا اثر از است
 مکتوب دوم بوالد می نویسد غلظت
 روی معنوی کعبه مال و آمانی بر سر فرزندان عبودیت
 هم ابد کترین نیاز فرای کام راج شرایط عبودیت و کمسار
 و انتقاد بنقدیم رسانیده اتناس منباید که مجاری احوال
 و صحت سلامت مزاج راج سامی مدام مظلوم سرافراز

بسم الله الرحمن الرحيم

شاهی پنهانی و شخصی نجاست علی آفرینی سز که زبان عجمی را این
استنار پرداخته و ادراک احوال استو بر تحریر خطوط ساخته قلم حجب
خشیت از باغستان عباش و قوطاس تنک ظرفیت آنچو رده غنی
اخرعش که نظام سرشته جهان جهانیان بوط باین آن شسته و ریاست
و حریت عالم و عالیان برستاری عقل و بادشاهان نمی گشته بید
نه التماس از منشیان و زکار و خوشنویسان اعصار است که چون عبارات
زکین استعارات و نشین حوصله صبیان لوح نویسن کتاب خوان
سلیس نوشتن نمی آید بران مکتوبات با القاب رین کتاب جمع آورد
به دستور المکتوبات موسوم گردانیده که بقید بیان از برای نویسن

برده برادر بزرگوار و کتوب سبب پنجم برادران بزرگوار می نویسد
 اشرف الاخوان امیدگاه برادران سلامت باشند پس از آرزوی
 دریافت سامی ملازمت وافر بکرت بمطلب می پردازد که احوال این
 مستوجب شکرست و فرد صحت و خیریت ذات بابرکات مطلوب الایمان
 وصول آورده طمانیت بخش قایل فائز گردید و مردم قلم مخبته زخم کشته بود
 که از سرکار خان عالی شان محمد زمان خان فوجدار چکله کوزا جهان آباد نوکری هم
 رسیده مبلغ سی و پید سواجب دستخط شده باعث خوشی گشت خوری
 تمام حاصل گردید امید که تواتر و توالی تلبطف امجبات سامی بایز نمود
 باشند زیاده چه نویسد الهی آفتاب دولت و اقبال تابان و مکتوب
 ششم ایضاً به برادران اخوان بنایه عطف و ستگاه پوسته سواد
 آرای دولت و کامرانی باشند خیرسکال بوسه لعل عباد آرزوی دریافت
 مواصت سراپا سباحت شهید ضمیر الطاف تخیر میگرداند و دست میگذارد
 که بوصول غاوضات مغز نگشته موانع آن بنجر مشاغل سواد چون بنظر
 عسرت خرج بسیار است اگر کم بیش خبر بکند حاجت الهی زیاده
 عشرت و دولت بکام باد مکتوب هفتم ایضاً به برادران

فیض شمار در عین انتظار وصول آورده طمانیت افزای خاطر نیازناز کردید
ای که همواره از رعایت امجیات سرفراز ممتاز میگردد باشند زیاده حد او
بنام الهی دولت روز بروز افزون باد مکتوب سوم با قاصد
ستفل نیازندان سلامه تعالی بعد از تقدیم مراسم نیاز و نسیب کی و تسلیم
قواعد تسلیات سرافکندگی که زیاده از تحریر قلم نیاز رقم است حرر
بوالا حست سید اردتست که بعد و رعایت امجیات سرفراز کرد
خاطر در اضطراب چشم در انتظار است امید که همیشه از روی تفضل
یاد میفرموده باشند زیاده چه قصد بعد به الهی اقبال دولت روز بروز
ترقی باد مکتوب چهارم معبوی نویسد قبله حقیقی و کتب تحقیقی
خدا یگانی عمو صاحب سلامه تعالی احقر نیاز القباس می داس آداب
ادب و شرایط واجب بجا آورده معروض میدارد که رعایت نازیبا
نهادهی مبلغ پانصد روپیه بر دکان تهران ساکنین شایع
و روز فرموده سوز و مایه کشت نزد سطور جنس عالمگیری از دکان
مباحین با برود وصول شد امید که هم برین آیین نواز شنا مجت سرفراز
و سر بلند میفرموده باشند زیاده حرات میت الهی اقبال دولت روز

[illegible]

صاحب اسید بپناه برادران سلامت نیازند تا ارچند شرط ایضا بنیاز رسیدگی
 رسانیده صدع سیکر و مبلغ بست روپیه که مصحوب کفایت غنایت
 بود از انجمله ده روپیه در قرض فلافی داده بابتی بخرج خاکمی خواهد آمد
 زیاده چه قصده و به آلهی آفتاب دولت عشرت طالع و لاسخ
 مکتوب هشتم ایضا به برادران امجد الاخوان استظهار مستمند
 سلامت باشند بعد از استیلائی تمنای نیل موصلت کرامی که در حاکم
 و تقریر نیکینجه شهید و رای مهر انجملای سیکر اند که احوال این مجال از توجیه
 شغال بخیریت است و اخبار صحت سلامت آن اسید گاه مع لواحقان
 خوانان جوان است سافنی نهضت تمامه بعد از انتظار بسیار وصول یافته
 و طمانیت بخش خاطر منتظران گردید چون موسم بات رسیده چربندی مرست
 خانه ضرورت اگر چیزی خرج مرست داده شود تا امر انجام کرده آید زیاده
 منضوات به نگاره و مکتوب نهم به برادر کوچک می نویسد
 برادر عزیز القدر که اعی مش سلامت باشند بعد از اشتیاق دریافت ملاقات
 بهجت آیات که زیاده از حد بیانت مطالعه نمایند که خط است نسط
 موجب خوشی خرمی گردید انست که مواره تبحر بر احوال خیریت شغال

بعد از آنکه می حصول سعادتی کثیر و همیشه در این دنیا غنیائی نیکی
 که سامی نامه بطلب نیازمند وصول بهجت شمول آورده چون کارهای بنجا
 فراغت نیست بنابراین بگرانی نیست تواند رسید بعد از دو ماه اگر امر خواهد شد
 نمود را خواهم رسانید زیاده چه تصدیق و بد آلهی ایم شمس دولت روز
 افزون باد مکتوب شانزدهم بجناب والد ه شفقه کرم
 ماحده والد حیو و طلبها العالی کترین فرزند ان بعد از آدای ادب سلیمان
 فرادان کور نشات بی پایان بحر وضیعه دارد که چون آرزوی قدم بوس
 حد زیاده است ایزد تعالی این سعادت نصیب گرداناد باید که در جزای
 برخورداران باشند زیاده چه عرض نماید مکتوب هفتم هم همیشه
 صاحب کلان شفقه کرمه مخدومه سلامت بعد از سلام نیاز التیام
 مطلب میاز و درینو لا منار ام حجام ذکر نسبت برخوردار طالع کشته شود
 از خانه بهیسه هر سبای که در اصل ساکن قنوج اند از مدت درینجا استقامت
 گرفته اند آورده بود سیکف که شادی پانصد روپیه خواهد گردید چون از خانه
 بهیسه سارایه واقف خواهند بود اگر این نسبت خوب باشد تقریر
 آید انتظار جواب است زیاده چه تالید نوشته آتشی آفتاب است روز از روز

باید که بدست آنکه محال است خوب حالات خود نویسان باشند در نیوا جگانه را
 برای خبر آوردن در ستاده حقیقت فصل نکارش نمایند زیاده عمر و دولت
 تزیاید با مکتوب بنیر و هم بر خوردار نوزخیم و چراغ من بجایست باشد بعد از
 دعای فراوان واضح با خطی که در ستاده بود و در رسید نوشته بودند که فصل بنی
 سر رسید غله فصل مذکور خرید باید کرد بر خوردار من اگر خرج بهم رسد گندم و غیره
 بگیرد و سابق و صد و پیر اندوی بردگان لچین میا جین است جهاد و ستاد
 باید که در وصول نموده غله بقدر خرج سال تمام خرید باید کرد و زیاده چه نگار آلی
 از عمر و جوانی بر خوردار و دولت روز به یار با مکتوب چهار و هم بر خوردار
 سعادت مند از عمر و دولت پیر یاب باشند پس از شوق دیدار راحت اما انشا
 آنکه خط بیعت نظر رسید باعث خوشی و خرمی تمام گردید و مردم بود که در راه
 بسیار که شادی و خوردار و نورالابصار لاله گویند رام خواهد شد بار چه چهره
 بر خوردار و کور و خلقهای انعامی از اینجا خرید کرده در ستاده و در مند جانچه
 موجب تفصیل باید شد فرد صلیحه ابلاغ داشته رسید آن بر نگارند از آن
 بدست شریک شادی و برات خواهیم شد زیاده چه نوشته آید الهی عمر و دولت
 جاوید با مکتوب پانز و هم صاحب شفق مطلع نیازندان سلامت

مبارکه بهما یون ساخته روز بروز از دایه مراتب دولت کرامت فرمایند
 چه نگار آلهی اقطاب دولت و حشمت جاه روز بروز در ترقی باد که موجب
 بست و یکم در سفارش آشنائات منظر حسنات منبع سکارم
 مجمع محاسن اشفاق استظهار مخلصان کجای مردای مطالب محتاجان بلیغ
 صنوف نیازمندی که خامه تجریر آن معترف قصور مشهور در این
 و کشوف افش صواب گزین بگیرد اند که مخلص اخلاص دستگاه شیخ محبت
 از آشنایان قدیم نیازمند هستند بلکه رابطه برادرانی باده نزدیک دارند
 در قبول برای نوکری اراده بطرف سامی خدمت کرده اند از روی
 مهر بانی در باب خیرت شایسته توجه فرموده در سرکار نواب استظاب
 محلی القاب یا بجای دیگر که موجب فاهیت حال ایشان باشد تعلی
 که جلب آن سید و شکر گذاری توهمات نماینده نیست بر این خیر خواه
 شد آلهی ایام دولت دکارانی در تزیاید شادمانی روز بروز افزون باد
 مکتوب است و دوم با دوست می نویسد کلشن دولت کامرا
 حقیقه زمیت و شادمانی صاحب طاع مستندان استظهار مخدوم مخلصان
 بر شحات سحاب فضل این روزنان شگفته در میان باد و پس از گذارش و نگارش

روزشان بگویند که این شهر را به شما عرصت پناهی عفت و پیکاری میسر
جوسلاست باشد بعد از سلام خیریت انجام واضح بود و بنویسند و بپوش
نقد و یک جور زبانه چهره و فی بابت سوم لاله گوپال را می فرستاده شود
رسید و رسید زود بر نگارنده زیاده ویر نوشته آید آلهی دولت روز به افروند
مکتوب نو و بهم بابل خانه اهل خانه اهل بکانه دوست مسافر محرم
از مکاید زان را ان سلاست باشد خلی از بنیجی تصدیقات خانه نوشته
فرستاده بودند رسید حقیقت سدرجه واضح کردید فی الواقع و یکبارگی همچنین
حال میشود و بنویسند می مبلغ پنجاه روپیہ بدست گوپی ناته بدو کان لاله
مانکچند فرستاده شد خواهد رسید و رسید آن بر نگارنده زیاده چه نگاشته آید
مکتوب ستم بدست دولت ابدی اقبال سرمدی قرین و نگار
فرخنده آثار شفق مهربان که مفرمای مخلصان باد بعد از تشریح مراتب
و آرزو نندی که بر اثر از سمیات ضرورت شکست برای مازجالای مسکود
که از استماع نوید سرت جاوید خدمت دیوانی سرکار فیض آنا نواب استطا
معلی القاب سرسند خان بهادر صوبه دار آله باد بذات فایض الکانت
واسن داسن نقد مراد حاصل گردانید موجب سرتابی انداز گشت اشیا

حویلی دوزخ است بر دروازه نشگاه خوب است اگر خداوند باریج آن منظور باشد
 معمار را بفرستند که پند نماید در قیمت فیصل سازد زیاده چه کارش رود آتشی
 آفتاب دولت و حشت در ترقی باد مکتوب **بست چهارم** ایضا
 سعدن مروت الطاف مخزن قنوت و اعطاف مهربان مخلصان سلاست
 باشند در انظار اشتیاق ملاقات لایطاق اگر وقت را نویسد بسیار کم است لهذا
 حواله وجدان غمیر نیز ساخته بمطلب می پردازد که از عالی خدمت مخلص شده
 بعد طی مراحل قطع منازل در بلده مراد آباد رسیده ملازمت خان سمو
 امکان نعمت اسد خان حاصل کرده شد بسیار بسیار توجه مهربانها فرمودند
 اسحال در سرکار خان شارا لیه آمد و رفت دارد یقین که نوکری خواهد شد
 بخرند کی رقام زلفت مکتوب **بست پنجم** ایضا محبت پناه محبت
 و یگانگی و شگاه گایاب مطلب و نخواه پاشند بعد از شوق ملاقات محبت
 آیات شهود و ضمیر نیز خاطر خطیر عظیم باد و صمیمه لطیفه چهره و دل کنشود ^ج استیلا
 و مسرت زود نوکری ظاهره و باخات شمار گشته بود که سوازی سی حکیمه از
 ایامه داران اجاره گرفته ایم برای قلبه رانی چند رنگاوان اگر در انجا بهیم
 خرید کرده و رستاده دهند محبت پناه چهار راس رنگاوان بقیمت شانزده و پیر

مراتب آرزوی مثل مراد است سر یا برکت که زیاده از حد بیان نشده است
 رای بیاضیای میکرد اند فافضه سامی شمل بر فشار احوال و طلب
 غیر سگال و صول بانیه باعث تقویت و اطمینان گشت صاحب بر احوال
 این است که از مدت یک سال بیکار و معطل در خانه نشسته است الحال اراده بر
 سامی خدمت بخاطر داشت الحال باز فرموده اند خوشی خور می تمام حاصل گردد
 چون فکر سواری و خراج راه کردن ضرور بود و در تلاش است انشاء الله تعالی
 در بعد و دالایام بگرا نیجست رسیده ستفید میشود آلهی عمر و دولت در تشریف
 باد مکتوب بست سوم بدوست و مقدمه طلب معمار
 جهت خرید جویلی می نویسد ابواب سرت و کامرانی و اسباب
 بهجت و شادمانی بروی روزگار فرخنده آثار ملاذ مهربان سعاد مخلصان کشا
 و آماده با و بعد از شرح اشتیاق دریافت ملاقات بنامت آیات که هر چه نویسد
 سکا نرد سرت اظهار آن بدقت و بیکر کند آشته چهره مطلب میکشاید که چون
 سابق برای خرید جویلی مرقوم قلم بخته رقم گشته بود تا حال تلاش نکرده بود یک
 منزل جویلی بخته بچو کتری که در محله نعل دروازه واقع بلده کنه سوات بیع
 میشود یک شخص بدی میکند مبلغ سه صد روپیه قیمت فیصل شده بود چون

[illegible]

مستر کرده همراه ناخواسته بر سر آهسته و دو عدد چهار روز کرده شد، اگر چه
 آینه در قیمت نبرستند و اگر قابل قلبه رانی نباشند زنگاران اودا پس می
 اگر بر دو عدد برسد بهتر و الا زرد و ادنی خواهد شد، زیاده چه تاکید نوشته آید ایام دو
 و شادمانی بکام باد مکتوب است و ششم الضایع جموعه خوبهای انسانی در تحا
 بانی بانی محبت و دود و بهترین بهجت و صحت باشند بعد طریسمیات عربیه
 مشهور ضمیر نیر و افش پذیر باد و ریولا از استماع خبر عارضه تب و لرزه نصیب
 به شمنان ایشان خاطر دوستی تأثر خیلی ملول و متفکر است شانی مطلق غم
 صحت کامل نباشد تا که خبر صحت نخواهد یافت دل منظر من بتالم خواهد آمد
 امید که به و کلمه مطمئن خوانند ساخت زیاده شوق و در تراید او ظلمت براف
 خبر خوانان محدود و مکتوب است و منقسم به شد بخواب سعادت تاب
 قدوه عارفان تقرب صمیمیت زبده سالکان حضرت احدیت پرور شد حق
 سایه نیات مطلق کترین فرزندان عقیدت نهاد محمد و اعدا از شرط
 تسلیات نیازندان و قواعد کورنشات مقتضای که در سطح حصول سعادت
 دارین است بعضی برساند که آرزوی قدوسی آفتاب بر دل بود و منزل
 استیلا یافته و قلم نیاز رقم تجریر آن خط غمگین را بر زانو

همراه آمد بیکس کسی بهوش قابل خبرداری شعر خواندند سواى آن پسندیدند
 ملاحظه نمیشود لهذا نگارش میروم که بمجرا به خوردار تصویح فته درستحصال سوا
 زیارت هم بهوشیار و خبرداری فتنه شفیق بوده زیارت کنانیده بجان رسانند
 زیاده چه نگارد مکتوب سی و دوم عرضداشت کترین دین محمد
 شترایط عبودیت واقفان بقدم رسانیده بوضع بار یافتگان محفل بهشت نشین
 سبب کان ثواب مستطاب معلى القاب گردون قافضین مختل اعصار میرا
 که قبل ازین حقیقت اینجا عرض داشته بود بجواب آن سرافراز گشته انتظار دارد
 جواب آن عنایت شود که بموجب آن بعمل آرد زیاده حدادیت الهی آفتاب
 دولت و اقبال تا بان درخشان باد مکتوب سی و سوم با قاء عرضداشت
 کترین سببای با اعتقاد محمد مراد بموقف عرض بار یافتگان سرکافضین آثار خدا
 خداوند لغت عالی نشان برساند که پروانه فیض شایسته بضمین طلب زبوح و
 درود فرمود ممتاز و مغرور ساخت با فضل سلج یکبار در دپیه ارسال شده خوا
 رسید زیاده چه عرض نماید الهی ایام دولت و بهجت و شادمانی بکام باد
 مکتوب سی و چهارم بولکلا دکالت پناه اخلاص سبب سبب سبب
 خطی که در ستاده بودند رسید حقیقت مندرجه اش معلوم گردید مرقوم بود که سلج

کتاب کرامات خواجه نصیر الدین اصفهانی در بیان کرامات و معجزات و شهادت

اتماس نماید غایت نامه نوازش انعام محفل طلب دیوان خلیل اسیر زبانا
سرکار فیض آثار غایت شده بود پرتو ایراد یافته چهره غرور اقبال تافت
دیوان مذکور بستان منصور تبلیغ داشته شد خواهد رسید رسید آن زود نگاشته
غایت فرمایند زیاده حد ادب مذید آفتاب دولت مستدام تابان باد
مکتوب سی ام بسادات نوشته سیادت پناه نقاد و سکا محب الفقیر
علامه سی الغریباستظهر ابل اعتقاد و صفا کامیاب بطلب نخواه باشند بعد از احمیه
شوق واضح و لایح باد که سوازی بست و پنج بیکه در موضع منصور پور عملگر گشته فتنه
از قدیم الایام بنا بر فرج سافرن لواقع موجب سعاد حکام تقریر است چون سادات
پناه همراه فوج در آمده اند و گفته ایشان در هر مقدمات متاثر است لازم است که
پروانه و گذشت زمین مسطور بهر فوجدار بنام عامل اینجا حاصل کرده نفرستند که
اینحضی باعث خوبی و ثوابت زیاده چه نگارش رود آلهی عمر باقی در تزیید
کامرانی روز بروز افزون باد مکتوب سی و یکم بمرد میرزا احمد
سعادت پیوندا رجمند حسب نخواه کامیاب باشند بعد از دعای خیریت آتما
انها آنکه بخوردار کا سکا برای بارت شاه مدار بطرف قنوج می رود اگر چه مردم مگر

مکتوب سی و هشتم بکار زبان ممتاز زبده

هری سنگ جوهری برین ای قافه گوی ما بنده
زل بهوت رای باغبان بقره و فوض گشته خجسته

چون تباریخ بنجم شهر حبالمربعات دانل شد

لی رسیده میشود باید که آنها بر زمینداران آنجا حیرت

ننه مکتوب سی و هشتم ایضا زبده لاف

چون جمع زبیداران برگزینای رجوع گشته اند

طالع جمع آباد اند که نظر بر عاقبت آبادی خود

روده نه وکیل خود را از ستاده لازم است که بخوبی

انچه زرد و جی باشد او اساده و منفی است بجالی قناده

خواهد یافت بکمر تبه خبر کردن ضرور بود اگر سخنان

هرست دگر نه بیابالی لشکریان شهباش کیش از خان

چه نکارد درین باب قدغن بیخ و بنده است حکم

سی و هشتم ایضا شجاعت شمارا حار

خداوند نور را بر گزینا اما نه نگشته

و نگهبان و پیاده و پانزده هزار دادم و هر یک که بار که از انفعال مرصحت خان در پایانی
 برآورد برای بازگیر این جانب تلاش دارد مقدمه کار سازی باشد این در میان است
 محبت پنا امحال سطور البته بجا گیر این جانب باید گرفت که محال خوب است با
 مقصد این ساخته آنچه که کار سازی از سکه اسامی کار نشان کنانیده خوا
 داد و درین مقدمه ساعی گردیده معافه اگر کسی نشین کند اندر زیاده چه نگاشته آید
 الهی ایام هجرت و شادمانی در تزیاید کارانی باز کتب و سی و پنجم نوکر
 جلیل القدر غرت آثار هر گویند رام محفوظ باشد عرض شدی که مثل بر
 عدم رجوع به بیت ز میدار از این چهار و اراده تاخت بود موضع محبت بود که قلعه
 مستحکم در تعلقه اوست و استعدای جمیع فرستاده بودند و کیفیت ترقی
 بوضوح پوست پانصد سوار و پانصد پیاده و یک ضرب توپ و در هر یک که است
 شتر نال همراه شجاعت و نگاه مصرخیان جماعه دار فرستاده شد باید که مرا
 گهبار را فراهم آورده و میدار مقهور را بگیرند یا قتل رسانند که بد بکران
 عبرت شود و سواى آن مقهور اگر دیگری سر برآورد و بنزای لایق نشاند
 بند و بست قرار دافعی سازند چون فصل خریف آخ میشود در فیصله از سر کار طلب
 است لازم است که به تفتیه تمام زور بوسل آورده تبلیغ نمایند که زور میاق شود

بفرستاده قبله گاه و این صیقلی خدایا جان من صاحب سلطان باد سر نامه را در کمال
بسیار است آنرا که می آید برادران این سلطان مفتوح باد سر نامه بنجاب اخوان یک کبریا
نعم ان شاء الله عظمی و کباری بکمال سر نامه را در خود مطالبه غیرا کرامی بکمال

منتج باد سر نامه بنجاب والد صاحب بهادری ساطع بنجاب والد
شفقه مکر به محذور حضرت والد میرساند سر نامه بفرزند ان منسوب
بر خود را یکا گشتا ایست اطوار طو لعمره مطالبه نمایند سر نامه ایضا خود
نور چشم جیران دل افروز من بجانیت باشند بر نور و ارساء تندر عمر و دو
بهره در باشند سر نامه عرض شد است بجزرت عصمت پیاسی غفت و سنگا
حضرت بمشیر جویرساند سر نامه بامی مطالبه مشفق مهربان کران
مخلصان مقرر باد سر نامه خطوط ایشان بفرشاده صاحب مطاع
مستند ان استظهار بخدم مخلصان شریف باد سر نامه مطالبه کرامی ملاذ
مهربان محاذ مخلصان مفتوح باد سر نامه آقا بنظر کیمیا اثری است خداوند
خدا یکسان فیض سان منظر فضل بکیران بگذارند سر نامه ایضا بنظر کیمیا اثری است
نواب مستطاب محلی القاب عظیم الامتثال خداوند فیض سان بگذارند سر نامه
مکتوب شجاعت شعرا احمد خان معلوم نمایند سر نامه جلالت بیات

باید که هر قدر سواران که با اسلحه بآرام آورده خود را زود در بنجار ساندن اثار ابدی
بعد رسانیدن نوکری موافق ضابطه سرکار خواهد شد زبانه چه نوشته آید در بناب
قدغن بلینج دانسته حسب المصور بعمل آرد مکتوب سی و نهم شش و شصت
در سنگاه شیخ عبدالله و حفظ آلهی محفوظ بوده بعایت شاه در بنیاد حقیقت جوهر
ایشان شجاعت شجاع جفر بیک ظاهر ساخت لهذا قلمی میگردد که خود را با
جوانان خوب کاروان بنجار ساندن اثار ابدی بحسب قیست نوکری خواهد
شد در بناب تقید بلینج و تاکیه تمام دانسته بحکم بعمل آرد مکتوب حکم
ایضا جلالت تهور و سنگاه من سنگ بعایت امید وار بوده بدانند که در بنیاد
بنظیر پیوست که ایشان با برادری خود در رفاقت و رفاهیت عامل بودند
عامل مذکور بسبب غل جواب داده محفل نجایه اقامت آرد لهذا نگارش می رود که اگر
بنان خشک قناعت نماینده اثار ابدی بحسب حال پخت نموده خواهد شد زبانه
چه نوشته آید در بناب قدغن بلینج و تاکیه اکید دانسته بحکم بعمل آرد
در بیان قوانین سزاهای مکتوبات و عرضده اشتها و صور حال
بمکات و دشکات و غیره سزاه خط والد بشرن ملاحظه و الا
ننگاه دار بر دکنه اما اگر کند جناب فاد از کند زبانه بحسب

صوبه اراکه آباد از عامل مذکور فراهم شده و بهیل با و اسپهان و شیراز مال داشته و کثیر
 عاملی مذکور را پیش ناظم صوبه برون بهیل موقی لعل مذکور بر براه او گرفته آمد و
 شده بعد از آن هر چه نقد و جنس بهیل بود نویسنده ای مرکب از قلم آورده
 ضبط نموده و آخرش مبلغ از هر چند را علی عامل مسطور نقد فیصل شده که همه
 اسباب است و معرفت شایع محمد اعظم بخشی سرکار ناظم بعرض امارت
 و ایالت پیاده رسانید از راه الطاف و انصاف امارت و ایالت پیاده
 هر چه است بهیل ضبط آمده بود موقی لعل و ایس دارد و قلمی بهر قاضی گرفته
 به پروا گنجی بخشی مشایر الیه و این جرمانه و طلبان به خلاص شده و دانی و
 چه در سرکار چه در جای دیگر نقیاده بهر چند رای مذکور بجمعه تاوان خویش
 موقی لعل از طلبی نماید و رجعت میرساند و بهیل موقی لعل مذکور که
 ناحق بقید آمده بود بعد از خلاص شدن علی مسطور بدو تان و آن نقد
 از مخلصانیت از هر چند رای مسطور بهیچ وجه علامه و تعلق نیست
 بهر چند رای مسطور ناحق مزاحم و متغرض است و بهر حال این است که بقلم آمده
 هر کس که بر خیال آگاهی داشته باشد حجت یافته گواهی خود برین قلماس
 نویسد و نویسانند که عند الله ماجور و عند الناس شکر خوانده شد

و کشاده منج که مخطوط باشند نیاز مزیج کاغذ نایب ساکن بر پور بر کار لکنه که
 و کتابت است و هر آینه از این پیش نیست جمع آورده بجناب و ایاب العیالات التجار
 که دعای این قوم است و استجاب سازد که غالب این کتاب بطلب علم کامیاب گردد
 چه نگارده در دستور صورتحال تعلیم آمده است ذکریت در بیان آنکه فیه
 و که کلیان مل قوم کتیری ساکن بلده مراد آباد دعوی خون هر منس نامی مراد خان
 بر شنج محمد زمان که شیخ عبده الرحمان ساکن بلده مسطور دارد در عدالت العالیه
 رجوع نموده بود برای انفصال انمقده که کریم بیگ جبار بیگ سواران از پیش نواب مستظفر
 معالی القاب محمد امین بیگ خان تهمین شده بود و فریق را و شرح شریف حاضر آورده از
 پیشی بر گواهان طلب شد در صورت آوردن گواهان بوقت کشت است که او در
 عدالت العالیه غیر حاضر است سواران مسطور هم بحضور نندگان نواب بخرالمیهر
 پیچ مقدمه انفصال نایب بنابران اینچند کلمه بطریق صورتحال تعلیم آمده و ذکریت
 در بیان آنکه موتی محل و له شید محل قوم بقال متوطن قصبه جهان آباد و تابع سرکار
 امینی صوبه آله آباد کیشترل بهل بر از پارچه پوشاک و غیره روانه جهان آباد کرده
 سرای نورسیده بود و هر چند رای کاتبه مغرول بر گنه مذکور بهنگامیکه بدار تحلات
 گرفت با و در آسخت و راستای راه سواران سرکار امارت و ایالت قریب است و این

خدمت و از یکی که توان وضع دوتا عمل برکنه نبی اگر شمار الیه مقرر
مفوض شود باید که بجز از هم و مراسم نتجست پسر چنان حسن بویا
شاید که روزی به رافرونی آمدنی شود و احتیاط تمام بکار برد که آثار شهاب
واجبه و گره برود و زمانه باید که عمل فعله انجام می الیه او اروعه و که توان
داشته از سخن جواب بیدار و برین نیابت تاکید داشته است بطور عمل از دیگر
دستک خدمت شرفی دستک باسم غرت آثار موهن عمل الیه چون مشابه
را خدمت شرفی وضع دوتا عمل برکنه نبی بپرتقریر و مفوض نموده
باید که در محصل آن تفاوت نشود و نقل سیاه نموده و دستور العمل از قالی کو
گیرد و آنچه آمدنی بوده باشد ارسال حضور سگیده باشند و تفاوت کافه اوده
خود شناسد و کافه حساب با موافق ضابطه و محمول بفرستکار علی سر ساینده باشد
در نیابت عن مبلغ داشته حکم عمل آورد دستک باسم را به ایداران
گذر بان شک باسم ایداران گذر بان مستحقان طرق و شوارع مله
محمد آباد بنامش بکبر آباد که چون متعلقان عزت و نگاه فرستای لازم
به اکبر آباد میروند و منزل میل آید و کار ویران و در پیشگی و کس همراه
دارد و باید که بعلت محمول را به ایدار می غیره که ممنوعه در نگاه عفت جابه است

در بیان حکم کوزه‌ای و غیره دستک با سیم خلاصه فسخ خید که
چون مشارالیه راحت شرفی و قایع نگاری جو تیره کوزه‌ای محمد آباد و بنابر
مقرر و مفوض گشته باید که بلوازم و مراسم این دست پر در نقل سیاه و قایع
منوع بپسند نبند و قایع و خلاصه اطلاق گرفته بقیه بقیه میرسانیده باشند
در نیاب قدغن بلیغ و تاکید تمام دانند حسب حکم بعمل آرند و دستک
با سیم تهر پناه خدمت دار و غلی دستک با سیم تهر پناه و شجاعت گیار
اله بیگ آنکه چون خدمت دار و غلی گناراج گهاٹ بلده محمد آباد بنابر مقرر
و مفوض منوّه باشد باید که براسی و درستی در تقدیم این پر خسته و قیقه از قایع
خبر مرعی نگذارد و احتیاط چنان نماید که مال سوداگران بیرون ادای نزد
محمول سرکار والا عبور نتواند آورد و مسافری نرود و بی بکسین سلوک
راضی دارد که بخاطر جمع آمد و رفت پیشانی باشد و تحقیقات هر یک مقدمه
چنان نماید که سبب ادکسی مالیت دیگر کسی گرفته عبور نماید عمل و فعله آن بحال
مشارالیه را در دغه مستقل داشته از سخن صلاح صواب بدو بیرون نروند و
مستامت ادراکمانی بجای آرند و در نیاب قدغن بلیغ و تاکید تمام داشته
حسب حکم بجای آرند دیگر دستک با سیم شجاعت شعار احمد بیگ آنکه چون

قدغن مبلغ داشته بحکم بعل آرند و در میان تسکات سال ضامنی و
گرونی و تسکات ضامنی و غیره غرض ازین داشته منکره محمدیان
وله احمد خان قوم افغان ساکن قصبه مورا نوایم چون مبلغ منقصد و بیده از پیش
گوئیدرام مباحن بطریق فرض کشیده و درخت تصرف خود آوریم و سه صد و
دو نیم روپیه بقرن خودیم اقرار می نمایم که مبلغ مذکور در چهار ماه بلا عذر از ایام
پنج عذر و حلیه ساوریم بنابران اینچند کلمه بطریق تسکات نوشته دادیم که کافی
الحال شده باشد و عند الحاجة بکار آید تحریر فی التاریخ بیست و دوم
شوال سنه یلبوش و الا تمسک منکره زور آور خان وله دریا نه ان قوم
افغان ساکن دریا بدایم چون بکراس استازی کیت بیوفض مبلغ و صد
نزد سکه هرن زار دار گرونی داشته و سه صد و نیم روپیه بقرن خودیم
مذکور در تحت تصرف خود آوریم اقرار می نمایم که راه میا که منکره را خدایا
نمایم و الا استیافه زار اصل و سود بلا عذر و عیله از ایام از پنج خن
دانه و گاه در ماه سائیس و غیره شود و نیست درین باب هیچ عذر و حلیه میا
نمایم بنابران اینچند کلمه بطریق تسکات نوشته داده شد که عند الحاجة
گردد تحریر فی التاریخ و دایم شده فی حجه سنه ۱۲ جلوس و الا تمسک و مک

برای تسخیر نموده از حدود خود بدست بگذرانند و بیایستادن
 باشند حسب دستور اهل آریز دستک شک با شتم شجاعت شعار عبدالمک
 و غیره سواران ملازم سرکار آنکه چون بر مسکن مهاجرین ساکن جمعی قنوج استغنا
 نموده که جیت ای چودهری مبلغ هفت صد و پیه بطریق قرض گرفته بود و
 میوه به سواي آن یک قطعه باغ و تصرف خود آورده چند دخت انبیه و جاک
 قطع کرده اند آن شجاعت آثار آنرا تعیین نموده که تحقیقات انبیه به پرداخت
 رایش فتح حید فوحد را بنجار جوع نموده اسبچه خاق حق شود بحق و ارسا
 راضی نماند بحضور آورند اگر در این فصل نشود طریقی بحضور وانه نماید
 در نیابت غن نیست حسب حکم اهل آریز دستک شک با شتم شجاعت
 محمود بیگ سوار آنکه چون جگت شک زمیدار برنگر بدوان چپی خند قطعه
 در و نموده بر خند شخه انجا منع نموده دست از در و باز نداشته باید که رسیدار
 بحضور آریز در نیاده قد غن بیع داشته حسب حکم اهل آریز دستک شک
 زمیدار جادون پور علی بیگ ز میر پور آنکه در نیولاهت و بادل حصه ارا
 مسطور ظاهر کرد که زر فصل خریف از دره خود بایستاق شده بایم سپه باقیست
 اوست باید که بدین تنگ خود را بحضور مع پوکار در پیکر حاضر سازد و

و اتیان پناه برام بچان فوجدار برگزیده کی پور نوکر شده اند حاضر حاضر شده
اتوار بنمایم که اگر شت آری بدین خصیت عای دیگر و حاضر کرده همه و اگر حاضر
کردن نتوانم از عهده آن جواب بنمایم بنابر آن ایچنه کلمه بطریق حاضر حاضر
نوشته داده شد که تا فری حال سند باشد تحریر فی التاریخ نوزدهم شهریور
بطوس التمسک و گیکر شد ادوی بان جو بری زانان چون ضابط
از اسلون بعلت قوت اینکه طاهر و پاک است از روی خریدیه بودند در سرکار
رفت پناه گویان نگه امین فوجدار می رسید بود در هیچ اتات رسید حاضر
انها شد ام قرا بنمایم که هرگاه مستعد بان حکم است پناه ازنا اطا بنایند
کرده و همه هیچ نه روحیه بیان نیارم و اگر حاضر کردن نتوانم از عهده
جواب گویم بنابر آن ایچنه کلمه بطریق حاضر حاضر نوشته داده شد که تا فری
حال سند باشد تحریر فی التاریخ نوزدهم شهریور ان گشته و از اولاد
بیان قبولت مایکه رام بخش سیدار موضع قاسم پور علقه برگزیده
سرکار لکنو ایم چون سلخ و دوزار چهارده و پانزدهم شهریور بنمایان
ساتمام فصل خریف و ربیع گشته فصلی است که در وقت فصلی
رفت و حکومت پناه محمد زمان خان فوجدار برگزیده پناه پناه پناه

[illegible]

فی التاریخ چهاردهم شهر محرم سنه جلوس الاقبص الوصول شکر پرتاپنگ
 لازم بکار ایم مبلغ شصت و پیر و دو طلب رسم علی بحران بکار رفت عوالم
 بنامه امرایان از تحویل سند رام فوطه دار پرکنه دلو و سول بافته و قبض و تصرف
 خود آوریم بنابر این بجهت کلمه بطریق قبض الوصول نوشته دادیم که تمامی احوال
 سند باشد بجز فی التاریخ رسم شهر حساب نموده جلوس الاقار عظمی
 بیا که منور و هر دو کفین بنسب این ساکن قصبه ولسوایم چون مبلغ بنیاده پیر
 داده اند بابت برده اصالح و غیره من ابتدای غرض جهاد الثانی لغایت آخر
 شوال شکره فصلی از سرکار رفت عوالمی بنامه امرایان بیکجا از تحویل سند
 فوطه دار پرکنه مسطور در ل بافته و قبض و تصرف خود ما آوریم در مودی
 در سرکار باقی نیست و مانده بنابر این بجهت کلمه بطریق فارغ عظمی نوشته داده شد
 که تا این احوال سند بجز فی التاریخ رسم شهر حساب نموده جلوس الاقار
 قبولیت بجهت قبولیت او از وضع همه در عمل پرکنه فتح پور سرکار بکنس
 صوبه داده از آنچه که موقوف مسطور کم تردد است. نظیر بکار بکار نموده مبلغ چهل و یک
 روپیه بالا از جمع سالانه بنسبت شصت و پنج سه فصلی با استطاعت بجهت قبولیت
 شیخ سکرام نموده شد که در قرار واقعی بر خسته زر را موقوف است

نمایم که مبلغ موافق اقسا برست بکنه در سرکار دایم سیریم هیچ عذر و حیلۀ بیجا
نیاریم بنابراین اینچند کلمه بطریق قبولیت نوشته و اویم که ثانی الحال شد باشد تحفه
فی التاریخ سیر دایم شهر حمادی انسانی سنه جلوس ال میحکا مایا که رام بخش
دیوی و میرا پرشاد و میرا داران موضع قاسم پور عجله برگنه فیمو ارم پیش از تصدیان
و حکومت پناه محمد عطا خان جدار برگنه مذکور اوار می نمایم که از ارض موضع مسطور
بابت سالکدشته کاشت کنایم یک بسوا از ترود کدشته کم کنیم اگر تفاوت شود از
عبده جمع سال تمام که در منقصر است جواب کنیم و هیچ عذر و حیلۀ بیجا نیاریم بنابراین
اینچند کلمه بطریق میحکا نوشته شد که عند الحاجة بکار آید تحریر فی التاریخ نهم فی
سنه جلوس مشک یکما به ضابطه مشکه بر تاب سنگ جماعه دارام چون
در سرکار رفت و حکومت پناه از سیاحت بگیان فوکر شده ام اوار نمایم که یکما
از ضابطه از تاریخ و دخلی و کیزه شمشیری قمری بر راه سرودیه یک نیم آنه مقصود
وضع کنایده بدیم چون در حضور نواب استلا علی القاب شرح رسیده میقرر شده
که در نوکری سال تمام بیضا بطه نیاید مطابق آن هم بگیریم هیچ عذر و حیلۀ بیجا نیاریم
اگر کسی شکام خست لو ش بیاید در سرکار بموجبیت تصدیان از سرکار طلب
خود بگیرم بنابراین اینچند کلمه بطریق میحکا نوشته داده شد که عند الحاجة بکار آید تحریر

پس بیدار گردیدیم و در آن شب از اسبها و اسبچان در غولین و طایر داران
ازین شهر و دهستانها و آنجا که سوار می یافتمی و در هر یک از اینها یک یا دو اسب
آوردیم و بر این اسبها کلمه بطریق قبولیت پشته نوشته داده شد که نام آنجا حال
مردوم هم شوال سنه جلوس الی آخر خط اقرار ما یا با اسم غایت که تجاوت هم شوال
سازیم و در هر یک از این اسبها یک کلمه پشته بود که چون او را بخدمت سافینی سوار است و پیشه
آوردیم و در هر یک از این اسبها یک کلمه پشته بود که چون او را بخدمت سافینی سوار است و پیشه
عائز بود و در هر یک از این اسبها یک کلمه پشته بود که چون او را بخدمت سافینی سوار است و پیشه
پس از این بنا بر این اسبها کلمه بطریق سر خط نوشته داده که تا نیا حال سنه مردوم
شوال سنه جلوس الی آخر خط کرایه حویلی دیوکی نندن بقابل ساکن بلعه لکنه که
چون بمنزل حویلی واقع محل فعل دروازه است برالیا نه نقره است بخیر و بد بطریق کرایه
گرفته نمودیم که آنچه زر و شکست و بخت بر مرت حویلی خرج شود در سالیا نه بطور مختصرا
و آنچه باقی ساکن دهه از اسارم هم غدر و حیله میان ما و اینها کلمه بطریق
کرایه حویلی نوشته داده شد که تا نیا حال سنه مردوم بازیم شهر حبس و حبس و حبس و حبس
ماه ذیقعد سنه احرری در مطیع غرابی در مقام حصار متصل دلی دروازه زیور

الطباع پوشید